

Kuinka hurisee?

Hirviönmetsästäjät eivät pidä vapaata sunnuntaisin.

Me emme myöskään pidä vapaata maanantaisin tai tiistaisin. Emmekä edes keskiviikkoisin. Ja mitä torstaihin tulee...

Hyvä on, yritän tässä vain osoittaa, että hirviöiden metsästäminen on kokopäivätyötä.

Hirviöt ovat aina **Pahanteossa**, joten meidän on oltava kaiken aikaa valmiina pysäyttämään ne.

Tuo sunnuntai oli tavallistakin kiireisempi.

Jokin oli selvästi villinnyt hirviöt ympäri maailmaa, sillä ne **Tekivät Pahojaan** tavallistakin enemmän.

Heti aamiaisen jälkeen olin säntäillyt ympäriinsä kesyttäen tölkitakojia Pakasaivossa... kurnuttajia Pöljässä... ärjyhärkiä Tötteröperässä... ja metsämaahisia Haisuvaarassa.

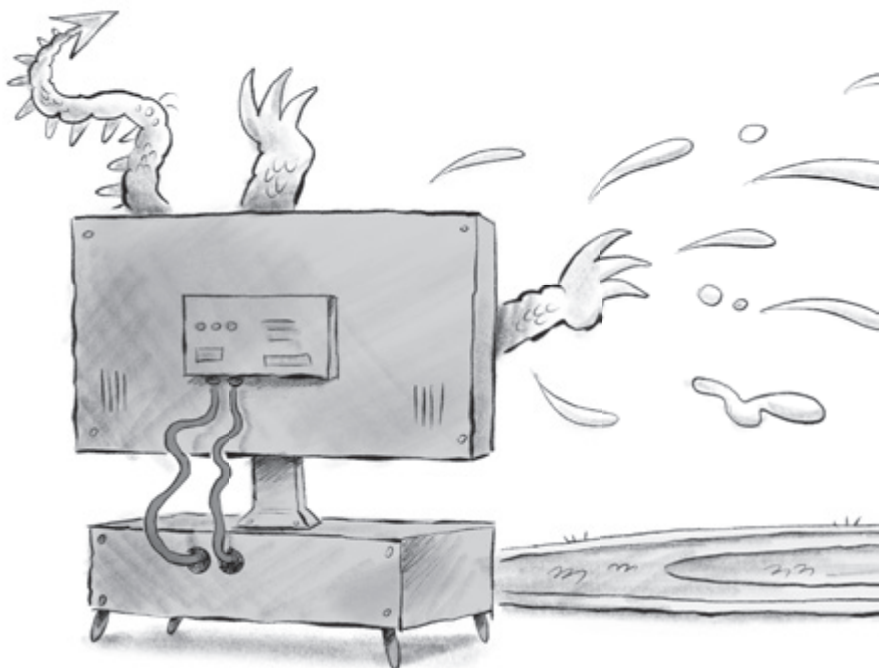
Sinä varmaan ajattelet, että keksin kaikki nuo paikat omasta päästäni.

Usko tai älä, ne todella ovat olemassa. Katso vaikka kartasta, jos et usko minua.*

Päästyäni kotiin halusin vain lysähtää sohvalla katselemaan televisiota.

Harmi vain, että televisiosta tuli pelkkiä uutisia. Yleensä ne ovat niin tylsiä, että nukahdan saman tien.

Tuona iltana kävi kuitenkin toisin.

** En tosin ymmärrä, miksi edes luet tätä kirjaa, jos alat epäillä sanojani heti ensimmäisestä luvusta lähtien!*

Ohjelma oli hädin tuskin alkanut, kun näin ruudulla jotain, joka sai minut loikkaamaan sohvan taakse piiloon. Olisit itse tehnyt samoin minun kengissäni.*

Olisit tehnyt niin kenen tahansa kengissä!**

Näin nimittäin valtavan punaisen lohikäärmeen istumassa sillalla keskellä Lontoota. Siinä se mutusti punaista kaksikerrosbussia kuin uunituoretta hodaria, minkä jälkeen otus nakkasi vähemmän herkulliset osat alas jokeen valtaisan **Räiskähdyksen** saattelemana.

** Oikeastaan ne eivät olleet kengät vaan saappaat. Hyvin erityiset saappaat, kuten sinulle pian selviää. En tosin olisi varmaan saanut pitää niitä jalassa sohvalla loikoillessani.*

*** Tai saappaissa.*

Punainen hälytys

Ennen kuin jatkamme, minun täytyy mainita eräs **Tärkeä Juttu**. Se selittää kaiken, mitä seuraavaksi tapahtuu.

Lohikäärmeitä ei kuuluisi olla olemassa.

Jos katsot *Hirviönmetsästysten opasta aloittelijoille*, joka annetaan kaikille hirviönmetsästyskokelaille, kun he ottavat pestin vastaan, se kuvaa lohikäärmeitä näin:

Lohikäärmeet ovat silkkaa satua. Ne ovat sellaisten ihmisten haihatuksia, jotka toivovat eläneensä dinosaurusten aikaan, mikä on typerä toive, koska he olisivat tulleet syödyiksi viidessä sekunnissa. Eivät tietenkään kasvissyöjädinosaurusten syömiksi.

Sen sijaan he olisivat joutuneet niiden liiskaamiksi, koska kasvisyöjät olivat paljon isompia kuin lihan-syöjät.

Katso tarkemmat tiedot kohdasta: "EI OLE OLE-MASSA".

Jos etsit tuon hakusanan alta, siinä lukee näin:

Ei ole olemassa

Lohikäärmeitä

Wightsaarta

Hyvää kouluruokaa

Lohikäärmeitä

Sanaa "scyngglhofgum". (Vaikka sen kyllä pitäisi.)

Mainitsinhan jo lohikäärmeet?

Minä kuitenkin tiesin, että opas oli väärässä.

Lohikäärmeitä on todella olemassa.*

Tiesin sen, koska minun ystäväni on lohikäärme.

** Joskaan ei Wightsaarella, sehän on selvä.*

Hänen nimensä on Cadwallader.

Tapasin Cadwalladerin ihka ensimmäisessä seikkailussani, kun hän pelasti minut putoamasta korkeuksista ja iskeytymästä tuusannuskaksi mukulakiveykseen, mikä on yksi viidestä inhokitavastani kuolla.

Nyt hän asui meidän luonamme Kuninkaanhuvissa*, ellei sitten ollut lentelemässä ympäriinsä etsimässä muita lohikäärmeitä.

Cadwalladerin hartain toive oli tavata toinen lohikäärme, koska hän ei ollut koskaan kohdannut ketään kaltaistaan. Hän oli alkanut jopa pelätä, että saattaisi olla ainoa jäljelle jäänyt lohikäärme koko maailmassa.

En tosin ollut varma, pitäisikö hän tuosta punaisesta jättiläisestä, jonka näin televisiossa.

Cadwallader oli kiltti ja lempeä olento, ja kaiken lisäksi hän oli varsin pieni verrattuna useimpiin tarujen lohikäärmeisiin.

Sillalla istunut lohikäärme ei ollut vain suurempi mutta myös paljon raivoisampi. Lohikäärme

** Kuninkaanhuvi sijaitsee Cornwallissa, joka puolestaan sijaitsee Englannissa. Englanti taas kuuluu Isoon-Britanniaan, joka sijaitsee keskellä merta aivan Ranskan vieressä.*

levitteli ja räpytteli jättimäisiä nahkasiipiään synnyttäen suunnattoman myrskypuuskan, joka lennätti ohikulkijat ilmaan ja alas jokeen. Tosin heistä ei kuulunut yhtä valtaisaa räiskähdystä kuin pureskellusta bussinjämästä.*

Televisiotoimittaja olisi ollut **SURKEA** hiriönmetsästäjä, koska hän ei huomannut lohikäärmettä lainkaan.

Mies vain seiso i sillan vieressä ja selosti mikrofoniiin: "Minulla on suuria uutisia Lontoosta! Suuria uutisia! Koko kaupunki on pysähtynyt tänä iltana salaperäisten ja selittämättömien tapahtumien vuoksi, jotka ovat aiheuttaneet **riehuvia** myrskytuulia ja runneltuja busseja. Poliisi on pyytänyt ihmisiä pysymään poissa alueelta sillä aikaa, kun he tutkivat tapausta."

Syy liikenteen pysähtymiseen ei ollut lainkaan **SALAPERÄINEN** tai **SELITTÄMÄTÖN**. Se nimittäin johtui tuosta pahuksen sillalla kököttävästä jättilohikäärmeestä.

Toimittajan olisi vain tarvinnut vilkaista ylös nähdäkseen sen!

** Ihmisistä usein kuuluu pienempi räiskähdys kuin busseista, koska he ovat pienempiä kuin bussit, ainakin noin yleensä.*

No, sellaisia ihmiset ovat. He näkevät vain sen, minkä he haluavat nähdä. Ja suurin osa ihmisistä ei halua nähdä lohikäärmeitä, kiitoksia vain!

Elämä on silloin paljon helpompaa.

"Isä", sanoin samalla kun lohikäärme nosti ilmaan ohi ajavan taksin ja nakkasi sen suuhunsa kuin hedelmäkaramellin.* "Missä Cadwallader on?"

"En tiedä. Hän lähti ulos hetki sitten", isä mumisi hajamielisesti nojatuolistaan, jossa hän istui lukemassa. "Hän kyllä mainitsi nähneensä jossain lohikäärmeen mutta häipyi, ennen kuin ehdin kysyä enempää."

"Hän taisi olla oikeassa", minä sanoin.

Jokin äänensävyssäni varmasti havahdutti isän, sillä hän nosti katseensa kirjastaan kohti televisiota.

Samassa kaikki veri pakeni hänen kasvoiltaan.

** En ehtinyt nähdä, pääsikö kuski ulos autosta, mutta sovitaan, että hän selvisi, jotta tarinasta ei tulisi liian karmiva.*